

εἶναι τὸ Κέντρον τῆς Βορύτητος· τεθῆτω ἐπὶ τὴν
ἐπιφάνειαν αὐτῆς εἰς τὸ Ω ἔνα Σῶμα, τῇ ὁποίᾳ

τότε καλεῖσθαι αὐτὸ τὸ σημεῖον Η Κέντρον τῆς ἀνα-
λικούσεως· χειράγει τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, ὥ-
σταν νὰ ἦτον ὅλον τὸ ίδεος τῆς σιδηρᾶς ῥάβδου εἰς
αὐτὸ συνηθροισμένου· ἐποιέντος, ἐὰν κάμῃ τινὰς
ἢ κτυπήσῃ ἔνα ἀντικαίμενον μὲ αὐτὸ τὸ σημεῖον
τῆς ῥάβδου, τὸ κτύπημα θέλει εἶναι μεγαλύτερον πα-
ρὰ μὲ ἄλλο σημεῖον· διὰ τότε καλεῖται προσέτε
Κέντρον ἐπικράτεως.

13. Θέλεσθαι, ὅτι ὁ Ρικκίολος εἶναι ὁ πρῶτος
ὅπε ἐμέτρησε τὸν χρόνον μὲ ἑκκρεμές, χειρέξης ὁ
Βενδελίνος, Μερσέννιος, Κιρχέρος κτ. μερικοὶ ἀπὸ
αὐτῆς ὠμολόγησαν, ὅτι δὲν ἰξεύρεστι τελείως ἂν ὁ
“Ρικκίολος ἐφεῦρεν αὐτό· ὅττι” ὁ πρῶτος ὅπε τὸ
ἐμεταχειρίζει εἰς κίνησιν, εἰς ἔνα ὠρολόγιον, εἶναι
ὁ Περίφημος Χριστόφορος Οὐγγένιος, ὁ ὅποῖς τὸ ἕ-
φερεν εἰς ἔνα μεγάλον βαθμὸν τελειότητος ὅρα τὸ
μέγα τεχνικὸν λεξικὸν, εἰς τὴν λέξιν Εὐκκρεμές,
χειρές πλείστες μηχανικὲς συγγραφεῖς περὶ αὐτῆς
τῆς ὑποθέσεως· ὅσον διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν ἀ-
ποβλητῶν, ἀναβάλλω νὰ δικλήσω περὶ αὐτῶν διε-
ξοδικώτερον εἰς τὸ κεφ. τῆς ὑδροσατικῆς, εἰς τὸ
τελευταῖον μέρος τέττα τὴ συγγράμματος· ἐὰν οἱ
ἀναγνῶται θέλουν νὰ ἴδωστε μίαν ἐντελῆ θεωρίαν αὐ-
τῆς τῆς ἐπιβολῆς, εὔρησθε ταύτην εἰς τὴν εἰσα-
γωγὴν τῆς φυσικῆς φιλοσοφίας τὴ Κεῖλλα· διὰ δὲ
τὴν πρακτικὴν αὐτῆς, ἢ διὰ τὴν χρῆσιν εἴς τὴν πυ-
ροβολικὴν τέχνην, ἡμπορεύεται νὰ ἀναγνωσθετε τὴν
φύσην τῆς πραγματείας, Τόμ. 1. Μέρος 2.
Κεφ. Ε'.